

Երևան, 22 Նոյեմբեր, 2021

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՕԹ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՍՏՈՒՆԻՑ ՕՐԻՆԱԿԻՆ

Երիբասարդ մը ինչո՞վ կրնայ ինքվինք մաքուր պահել,
եթէ ոչ՝ քու խօսքերդ գործադրելով:
Ամբողջ սրբով կ'ուկեմ քեզի հնապանդիլ.
Մի՛ ձգեր որ պատուէրներէդ խորորիմ:
Խօսքդ սրբիս մէջ պահեցի,
որպէսզի չըլլայ որ քեզի դէմ մեղանչեմ:
Օրինեալ ես դուն, Տէ՛ր,
սորվեցուր ինծի քու կանոններդ:
Շրթունքներս անդադար պիտի կրկնեն
բերնէդ դուրս եկած ամէն մէկ վճիռ:
Հաճոյք կ'առնեմ պատուիրաններդ կապարելէն,
բոլոր փեսակի հարսպութիւններէն աւելի:
Հրահանգներդ են մրածումիս առանցքը,
ուսուցումներդ՝ ուշադրութեանս առարկան:
Կանոններդ են ինծի հաճոյք փուռողը,
եւ խօսքերդ բնաւ պիտի չմոռնամ:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՕԹ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուպուր Երրորդութիւն, սուլու աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյուն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի գիշերի,

ի նսպիլ ի գան, ի զնալ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱՋԱԿԱՑ 20 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՎԱՏՈՒԹԻՒՆ 20:1-13

Ինչպէս ասկէ առաջ ակնարկուեցա, թէ Առակաց գիրը, յիշեցումի կարգով, մեզի կը փոխանցէ այն անհրաժեշտ գործադրութեան մարդ արարածը անով սորվի ինչպէս ապրիլ այս երկրաւոր կեանքը այնպիսի ծեսով մը, որ ըստ այնմ ժառանգորդ դառնայ յաւիպենական կեանքին: Որովհետեւ երբ կը ծնինք, խորքին մէջ ապրելու ծեսն ու եղանակը չենք գիտեր: Առարկաները օգբագործելու եղանակը չենք գիտեր: Այնպէս ինչպէս առարկայ մը երբ կը գնենք, այդ գործին մէջ նաև կայ բացապրական գրքոյկ մը որ կը սորվեցնէ ինչպէս կազմել եւ ինչպէս օգբագործել: Նոյնպէս ալ այս կեանք կոչուածը, երբ կը ծնինք կը դրուի այն գրքոյկը, որ կը կոչուի Ասպուածաշունք, որպէսզի անով կարենանք այս կեանքը ըստ այնմ ապրելու: Ահա Առակաց գիրըն ալ մէկ բաժինն է Ասպուածաշունչն: Այսօր հասած ենք 20րդ գործիս, ուր կը սկսի գինի մասին խօսելով, կը աս: «Գինին ծաղրող է ու ցրին՝ կրուազան»: Զգուշացում է գինին եւ ընդհանրապէս խմիքըն: Յաճախ մենք զմենք կնութենք արդարացնել ըսելով Յիսուս ալ գինի խմեց: Պողոս Առաքեալ ալ կը խօսի գինի գործածելու մասին: Այս, ճիշդ է, բայց չմոռնանք իրաքանչիրին շրջագիծը որուն մէջ ըստած է գործադրութեան մէջ պարագային գինին օգբագործումը որպէս Զարկուան գոնին հետք կապուած, ուր այս անգամ այդ գինին փոխարինեց իր իսկ արինուվը: Պողոս Առաքեալ պարագային երբ իր աշակերպին կը գույք ըսելով. «Քիչ մը գինին օգբակար է առողջութեանդ համար»: Այսպէս ներկայացուածի եւ զգուժառութեան մէջ պարագային գինին օգբագործումը որպէս Զարկուան գոնին հետք կապուած, ուր այդ գինին փոխարինեց իր իսկ արինուվը: Պողոս Առաքեալ պարագային երբ իր աշակերպին կը գույք ըսելով. «Քիչ մը գինին օգբակար է առողջութեանդ համար»: Այսպէս ներկայացուածի շրջագիծը որուն մէջ ըստած է գործադրութեան մէջ: Այնքան կը խմենք, գինութեան ասպիճան, որ այդ վիճակը մեզ կը դնէ ծաղրողի եւ կոչուելու կացութեան մէջ: Յաճախ երբ չափն ու կշիռը չենք գիտեր այդ մեր խմածին, ուրեմն նախընդրելի է հեռու մնալ անկէ: Այս, ճիշդ է կը առաջի քիչ մը գինին հոգին կը գուածացնէ, բայց անոր չափն ալ վնասակար է իր բոլոր երեսներով, առողջապահական, մտքի եւ նկարագրի: Յիշենք ուրեմն, Պողոս Առաքեալի խօսքը. «Ինչ բանի որ ծառայենք, անոր ծառանք կը լլալանք»: Հետեւարար, «Ով որ ասոնց անձնագործ ըլլայ, իմասպուն ըլլար»:

2րդ համարը կը լիկնութիւն է այն նոյն խօսքին որ գեսանք 19:12 մէջ: 3րդ համարը կը յիշեցնէ կոխիւն հեռու մնալու, որովհետեւ յիմարութիւն է, ու յիմարն է որ կրուածէ է, այլապէս կրիւ երբեք ալ լուծում չէ ու յիմասպութիւն չէ: 4րդ համարը դարձեալ յիշեցում է ծուլութեան մասին, երբ ծոյլ անձը պարճառարանելով ձմեռը, ձմռան եղանակը, որպէսզի չաշխագի, մինչ հունձքի ժամանակ պիտի դառնան մուրացկան եւ բան պիտի ցւնենայ ուվելու:

5րդ համարը կը յիշեցնէ եւ կը նմանցնէ «Մարդու մը սրբին խորհուրդները խորունկ ջուրերուն», որ սակայն զանոնք դուրս պէտք է բերել, այնպէս ինչպէս խորունկ ջրիորեն դուրս կը բերեն ջուրը: 6րդ համարը մէկ այլ չափանիշ մըն է, ինչ որ դարձեր է այս աշխարհի չափանիշն, կը աս: «Մարդում շաբերը իրենց բարերարութիւնը կը հրապարակեն, բայց հաւաքարիմ մարդը ո՞վ կրնայ գրնել»: Այսինքն, ո՞վ է այն հարագարիմ մարդը, որպէսզի կարենանք ցոյց բալ: Ահա թէ ինչպէս կը ներկայացնէ մեզի Ասպուածաշունք Յորի մասին, ըսելով. «Յոր անունով մարդ մը կար, կապարեալ, արդար եւ ասպուածավախ ու չարութեանէ եփ քաշուող»: 7րդ համարը գեղեցիկ արգայայգութիւն մըն է, որ արդինքը զայիք սերունդներն են որ կը վայելեն, մանաւանդ երբ այդ զայիքները անոր հետքերով կը ներառանան: «Իր անարագութեան մէջ քալողը արդար է, ուսպի անոր որդիները իր եփեւէն երջանիկ պիտի ըլլան»:

8րդ համարը. «Դափապանի աթոռը նապող թագաւորը իր աքերովը ամէն չափիք կը ցրու»: Երբ մանաւանդ այդ թագաւորը արդարութեամբ կնուգէ իշխել այն երկիրը, որուն թագաւորն է: Ահա այս համարին որպէս շարունակութիւն, երբ թագաւորը իր դափապանի աթոռին նապի, «Ո՞վ կրնայ ըսել թէ իմ սիրս սրբեցի, իմ մեղքս մաքրուեցայ» 9րդ համար: Ոչ ոք: Որովհետեւ միայն իրմով կրնանք մենք մեր արդարութիւն գրնել, միայն իր թանկագին արինուվ է որ մեր մեղքերը կը սրբուին, այլապէս չկայ ոչ իսկ մէկը պիտի ըսել Ասպուածաշունչը, որ արդարանայ Ասպուածոյ դիմաց: Բայց միայն Ասպուածոյ ողորմութիւնն ու գթութիւնը մեզ կը սրբէ ամէն մեղքըն ու անօրէնութենէ:

10րդ համարը կը գգուշացնէ, թէ «Երկու գեսակ կշիռքի քար, երկու գեսակ կշիռքի քար, երկու գեսակ կշիռքի քար, մէկը գնելու, իսկ միայն վաճառելու, ծախելու, երբ այդ քարերը կօգբագործուին խարդախութեամբ, Ասպուածոյ աչքին պիղծ են, եւ եթէ պիղծ են, կը նշանակէ Ասպուածոյ օրինութիւնը չեն վայելեր: 11րդ համարը յափակ բացապրութիւնն մըն է, այնպէս ինչպէս կը կազմել կը հասկցուին: 12րդ համարը նմանութիւնն է Սաղմոսրդուին, «Լսող ականջն ու գեսանող աչք, Տէրը սպեղծեր է»: Այս բացապրութիւնը պարզապէս ըսել է, որ անոնց արարիչ ոչ միայն ինք սպեղծեր է, այլ նաև ինք կը գեսան ու ինք կը լսէ: Երկրորդ այդ գործածը օգբագործելու իր կամքին համաձայն: 13րդ համարը դարձեալ ծուլութեան դէմ մէկ արգայայգութիւն մըն է. «Քունը մի սիրեր, որպէսզի չափապանան: Վշերդ քաց, որպէսզի հացով կշրանաս»: Սիրելիներ, քնանալը յափուկ է մեր բնութեան, պէտք է որ բնանանք երբ մանաւանդ յոգնած ենք: Բայց այսպէս քնանալը դէմ արգայայգութիւնը ծուլութեան հետք կապուած, երբ առաօպ պէտք է արթանալ չափապանի երթալու, դպրոց երթալու, բայց երբ կը քնանանք, չենք ուղեր արթանալ, ապա ով պէտք է երթայ չափապանի կամ դպրոց: Այլապէս այդ վիճակը կը գանի արգայապութեան: Իսկ եթէ աչքերդ բանաս, այսինքն արթնանաս, ահա այն արեն հացով կը կշրանաս: